

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

Юридична адреса: вул. Мандрика, буд. 7, м. Покровськ, Донецька область, 85302
Адреса для листування: вул. Винокурова (Дніпроставівська) буд. 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.police.gov.ua

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Краматорськ

«25» червня 2025 року

Слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту, слідчого управління ГУНП в Донецькій області капітан поліції Дмитрієв Микита Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42021000000001518 від 21.07.2021 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 260 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Колесника Івана Івановича, 08.09.1990 року народження, уродженця с. Металіст Амвросіївського р-ну Донецької області, громадянина України, раніше не судимого, який проживає за адресою: Донецька область, Амвросіївський р-н, с. Металіст, вул. Молодіжна, буд. 8, кв. 1, документованого паспортом громадянина України серії ВК 434930, виданим Амвросіївським РВ ГУМВС України в Донецькій області 07.12.2007,

про підозру у жорстокому поводженні з військовополоненими, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні

повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Статтею 4 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК (III)) визначено, що особи з числа особового складу збройних сил сторони конфлікту, а також членів ополчення або добровольчих загонів, які є частиною цих збройних сил, які потрапили в полон до супротивника, є військовополоненими у розумінні цієї Конвенції.

Відповідно до положень ст. 13 ЖК (III) з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції. Так само військовополонені завжди повинні бути захищеними, зокрема, від актів насилля чи залякування, а також від образ та цікавості публіки. Застосування репресалій до військовополонених забороняється.

Також ст. 14 ЖК (III) передбачено, що військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі.

Згідно зі ст. 4 Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі, з військовополоненими повинні поводитися гуманно.

Статтею 11 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом

якоїсь невинуваченої дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожує фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, та які або порушують будь-яку із заборон, що містяться в пунктах 1 і 2, або не виконують вимог пункту 3, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Згідно з положеннями ст. 43 Протоколу I особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу) є комбатантами.

Відповідно до ст. ст. 44, 45 Протоколу I будь-який комбатант, як це визначено у статті 43, який потрапляє під владу супротивної сторони, є військовополоненим й тому користується захистом Третьої конвенції (Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року).

Згідно з ч. 2 ст. 75 Протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.2) катування всіх видів – фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання.

Без шкоди для застосування Конвенцій і цього Протоколу серйозні порушення цих документів розглядаються як воєнні злочини (ст. 85 (5) Протоколу I).

Відповідно до ст. 8(2)(a)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поводження є воєнним злочином.

Починаючи з весни 2014 року, невстановлені представники окупаційної влади РФ спрямували свою діяльність на створення на тимчасово окупованій території Донецької області місць утримання цивільних осіб – мешканців окупованої території Донецької області, зокрема, тих, які займають активну проукраїнську позицію, та полонених військовослужбовців ЗСУ.

З 07.04.2014 одним з таких місць є захоплена будівля Управління Служби безпеки України в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Щорса, 62.

Вказану будівлю, як місце своєї постійної дислокації та утримання військовополонених та цивільних осіб, використовували представники не передбаченого законом збройного формування (далі – НЗФ) – «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР».

Усвідомлюючи всі вищенаведені обставини, у період з квітня 2014 року (більш точні дату та час досудовим розслідуванням не встановлено), громадянин України Колесник Іван Іванович, 08.09.1990 р.н., перебуваючи на території захоплених будівель Управління Служби безпеки України в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Щорса, 62, будучи учасником НЗФ «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР», усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, всупереч вимогам міжнародного гуманітарного права щодо законів та звичаїв війни, вчиняв дії, пов'язані із жорстоким

поводженням з військовополоненими, утримуваними у захопленій будівлі на території Управління Служби безпеки України в Донецькій області, у формі нелюдського поводження.

Епізод щодо [REDACTED]:

Громадянин України [REDACTED], перебуваючи 28.08.2014 поблизу м. Іловайськ Донецької області, під час виконання бойового завдання був затриманий представниками окупаційних військ РФ та відповідно до положень ст. 4 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року, ст. ст. 44, 45 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, набув статусу військовополоненого.

У цей же день, 28.08.2014 [REDACTED] поміщено до місця утримання військовополонених та цивільних осіб в місці дислокації НЗФ «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР» за адресою: м. Донецьк, Ворошиловський р-н, вул. Щорса, 62, де він утримувався до 27.09.2014.

В один з днів у вказаний період (більш точні дату та час досудовим розслідуванням не встановлено) Колесник І.І., виконуючи за вказівкою керівництва функції із забезпечення охорони військовополонених та затриманих цивільних осіб в складі НЗФ «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР», наказав [REDACTED] прослідувати за ним з підвального приміщення, де його утримували, на двір.

Вийшовши на двір, Колесник І.І., усвідомлюючи, що [REDACTED] є військовополоненим та знаходиться під захистом міжнародного гуманітарного права, маючи реальну можливість забезпечити до останнього гуманне ставлення, наказав йому стати обличчям до стіни будівлі, однак потерпілий відмовився та сказав, що хоче бачити очі Колесника І.І. Після цього, Колесник І.І. виконав декілька пострілів із травматичного пістолета у бік потерпілого, декілька разів влучивши безпосередньо у [REDACTED], в результаті чого резинові уражаючи елементи проникли під шкіру останнього, спричинивши сильний фізичний біль.

Як наслідок, [REDACTED] завдано фізичних страждань.

Епізод щодо [REDACTED]:

Громадянин України військовослужбовець ЗСУ [REDACTED], перебуваючи 29.08.2014 на околицях м. Іловайськ Донецької області, під час виконання бойового завдання був затриманий представниками окупаційних військ РФ та відповідно до положень ст. 4 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року, ст. ст. 44, 45 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 набув статусу військовополоненого.

У подальшому, 30-31.08.2014 (точна дата досудовим розслідуванням не встановлена) [REDACTED] поміщено до місця утримання військовополонених та цивільних осіб в місці дислокації НЗФ «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР» за адресою: м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Щорса, 62, де він утримувався до 31.01.2015.

В один з днів перебування у полоні (точну дату та час не встановлено), Колесник І.І., знаходячись за вищевказаним місцем розташування, виконуючи за вказівкою керівництва функції із забезпечення охорони військовополонених та затриманих цивільних осіб в складі НЗФ «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР», підійшов до [REDACTED] та, усвідомлюючи, що останній є військовополоненим та перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, маючи реальну можливість забезпечити до нього гуманне ставлення, користуючись беззахисним станом та погрожуючи автоматичною вогнепальною зброєю, демонструючи свою владу, змусив [REDACTED] виконувати присідання. Після чого під погрозою застосування зброї [REDACTED] безперервно виконав вправу з присідання не менше 800 разів, від чого відчув сильний фізичний біль.

Враховуючи викладене, Колесник І.І., будучи учасником НЗФ «Гвардійський Окремий Краматорський комендантський полк 1 АК ДНР», усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, ст. ст. 13, 14 Женевської Конвенції про захист військовополонених від 12.08.1949, ст. 4 Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі, ст. ст. 11, 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), вчинив дії, пов'язані із жорстоким поводженням з військовополоненими у формі нелюдського поводження.

Таким чином, Колесник Іван Іванович обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Микита ДМИТРИЄВ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу процесуального
керівництва та підтримання публічного
обвинувачення управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури

Денис ХОДУС

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями,

діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2025 року о «__» годин «__» хвилин.

Підозрюваний _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

**Слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції**

Микита ДМИТРИЄВ